

N:o 50.

Af Herr J. E. Johansson i Forneby: Om ändring i gällande bestämmelser rörande deltagande i kostnaden för byggande och underhåll af tingshus och häradshäkte.

Deltagandet i kostnaden för byggande af tingshus och häradshäkte enligt 4 § 26 kap. Byggningsbalken är ett af de ännu kvarstående gamla, föråldrade och orättvisa lagstadganden, hvilket icke med skäl kan anses böra vara tillämpligt på landets närvarande förhållanden. Ingen lär kunna påstå, att lag- och rättskipningen är tillkommen och nödvändig endast för en enda samhällsklass, nemligen den i mantal satta jordens egare och innehafvare, å hvilka nu ensamme skyldigheten att bygga och underhålla sagda hus ligger, och hvarifrån äro befriade, utom andra i öfrigt skattskyldige, egare af sätes- och ladugårdar, afhysta rå- och rörshemman, så ock preste- och klockarebol jemte lotshemman. Sedan den tiden, då dessa lagbestämmelser stiftades, hafva många andra näringar utom jordbruket uppstått inom vårt land, för hvilkas egare och innehafvare lag och rätt äro lika nödvändiga och domstolarne minst lika mycket anlitas och besväras som af jordbrukarne. Att lagskipningen är en allmän statens angelägenhet, bevisas äfven deraf, att afföningen till hela domarepersonalen utgår af statens gemensamma medel. Under de senare åren hafva så väl Riksdagen som ock Kongl. Maj:t insett obilligheten och orättvisan af de gamla stadgandena, och derföre i flera fall beslutat tidsenligare grunder för fördelningen af kostnaderna och deribland för byggande af skolhus m. m., hvilka, likasom tingshus, äro gemensamma och tillgängliga för alla medborgare. Billighet och rättvisa fordra, att förändring i samma riktning sker för kostnaden att bygga och underhålla tingshus och häradshäkte. Jag får derföre vördsamt föreslå och anhålla, det Riksdagen måtte besluta upphäfvande af Kongl.

förordningen den 17 September 1783 angående befrielse derifrån för lotshemman och förändring af 4 § 26 kap. Byggningsbalken till följande lydelse:

Tingsbyggnad skall hvart härad bygga å vanlig tingsstad eller der Kongl. Maj:ts Befallningshafvande pröfvar det lämpligast, sedan Rätten deröfver hörd är. Der skall vara en stuga, så stor som tarfvas, och två kamrar. Vid hvart tingsställe skall ock ett häradsfängelse vara, der missgerningsmän må i förvar hållas. Kostnaden för dessa byggnader och deras underhåll utgöres efter samma grunder, som för gemensamma kommunalutskylder är bestämd.

Om remiss till Lag-Utskottet med rättighet för detsamma att omformulera paragrafen i nämnda riktning, om så anses erforderligt, anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1884.

J. E. Johansson,
från Vestmanland.

N:o 51.

Af Herr G. Jansson i Krakerud: Angående nedsättning i fraktafgiften å statens jernvägar för artificiella gödningsämnen.

Allmänt torde vara känt, att Sveriges jordbruk icke kan uppdrivas till full växtkraft utan ofvan nämnda gödningsämnen. Men under nuvarande förhållanden faller det sig för dyrt för jordbrukare i allmänhet och för de mindre bemedlade i synnerhet att i tillräcklig mängd förse sig med dylika gödningsämnen.

Dertill kommer, att andra länder, såsom Nordamerika och Ryssland, med sin bördigare jordmån och gynsamare klimat, kunna med fördel